

צז: דם חטאת פרק אחד עשר זבחים

עין משפט
ור מצוד

שֶׁדֶר א מִי' פִּיחַ מִהִל'
מִעֵה"ק הִלֵּה ח:
שֶׁה ב מִי' שֶׁס הִלֵּה עו:
שֶׁו ג מִי' שֶׁס הִלֵּה עח:
שֶׁז ד מִי' פִּיד שֶׁס הִלֵּה ז:
שֶׁח ה מִי' פִּי שֶׁס הִלֵּה ג:

תורה אור השלם

1. כל אשר יגע בקרשה
 יאסארו ילי מדינה על הנבר
 קרשו: עזר
 2. בבית דני יאכל כל תוצאת
 מדינתו כי הקשר תוצה וצמצ
 לא תשרבו בו
 3. שמו: י. ט.
 4. ואת התורה לעלה לעולם
 ולתואתא ולקאם ולתואתאם
 ולקובח ושלמים.
 5. ויקרא: י. ז.
 6. ויקח משח חצי דור ורשם
 באננות וזרועות וקח וקח על
 מדינתו: שמיטת י. ז.
 7. וישלח אברכים אל ידן
 ויקח את המנאכל שישא אל
 מדינתו: י. ז.
 8. וראש אברכים את עניו ורא
 שמו: י. ז.
 9. ויקח וילך אחר נאם מספר
 הקניין וילך אחר נאם וקח את
 ראשי העולה וקח את חתת
 מדינתו: י. ז.
 10. וקח בנתיבי אימלו
 וקח בנתיבי קדש וקח את
 שמו: י. ז.
 11. קח בנתיבי אכל אתה
 קח בנתיבי דורא:
 12. ויקרא: י. ז.
 13. בקרש הקדשים אברכים
 כל וכן יאכל את דור י.
 14. מדינתו: י. ז.

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

היה זה קד שובל בן חזק
למנוח ממאן בן עין
בשמי חולץ דף על (ע"ה ד"ה וס'
נכר); "תורה נתיב בן ריקא
איבא לאוקרי בבשרה שיראל
בתור סבת עין ממוח חולץ דף
על (ע"ה ד"ה חליל);

(ט) **נִתְּיָה עֲשֵׂה וְיִדְרִי אֶת אֵל תַּעֲשֶׂה**. לֹא אֶתְחַבֵּל כְּמִוְרֵי שֶׁנֶּהֱפַרְךָ שְׂמִיכֵל בְּלִילֵה וּלְמַחֵר כְּשִׁלְמִים דִּהְיִדְנָה דִּהְיִל נִוְרָה וְאִוְרִין עֲשֵׂה דִוְחָה אֵל לִיִּת שִׁישׁ בֹּר כִּרְת (יְצִמּוֹת ח.) אֵלֶּה אֵלֶּה פְסוּלֵה הִיא חִפְסֵל קָרִי דְנִיתִי עֲשֵׂה דִלְכִיתִּי קִדְשִׁים וְלִדְרִי לֹא דִכֵּל שְׁבַקְדִּישִׁים פְסוּלֵה בִּלְמַד לִינֵת לִינֵת אֵלֵינֵהוּ (דְקָרִין) (א) נִמִּי אֶשְׁאֵר פְסוּלִינֵה לְכִינֵה כִרְת נִגּוֹן דְנִשְׁתַּחֲוִי וְכִלְיֵינֵה וְלֵן דְמֵה וְחֻק לְמִקְמוֹ (וְחֻק לְמִוְרֵה) וְלִיִּת וְלִיִּת קִשּׁוּיֵה לְכִנְתָּה גִוְרִית הֶחֱכֹב הוּא דִלְמָר קִרָּה יִקְדֵּשׁ לְהִיּוֹת כְּמוֹהֵה וְשֵׁ לְיִמֵּר דְקִרָּה אִינֵה לְאֻקוּמִי בְכִשְׁרֵה שְׂמִיכֵל (ט) כְּמוֹר שֶׁנֶּה (ד) עַד הִלְיֵה וּלְמֵה וְיִמֵּר קֵסֶה דֵּבֵה הִיא לְכִינֵה נִמִּי (ד) שִׁעֲלֵה וְנִיחֵה וְנִיחֵה וְנִיחֵה וְנִיחֵה אִינֵה לְאֻקוּמִי בְכִשּׁוֹל קִדְשִׁים וְחֻלּוֹן כִּי מִחֲנִי יַעֲוֵד (א) אֵלֶּה אִינֵה דִכְכֵּל לֵן דְחִי מִלִּי חִוִּית דִּילְפֵת מִחֲלָלֵה בְלִיִּתֵה דִעֲשֵׂה וְיִמֵּר אֵת אֵל תַּעֲשֵׂה אֲדִרְבֵּה יִלְךְ מִהֶכָּה דֵלָה דְחִי: **וְאַחֲרֵי עֵצֶם שְׁאִין** בֹּר מוֹח וְאִמִּי נִיתִי עֲשֵׂה בֹר (א) בְּקוֹךְ יִסְעֵל לְוִילִין (פְסִחִים פֶּה) דִרִישׁ מִדְכִּכִּיב יִסְעֵל לֵה שִׁיכְרֵה בֹר בִּכְסֵם שֵׁשׁ שְׁאִין מִלִּי אֵל שִׁיכְרֵה יִכְרֵה נִגְמֵר כִּלְל חוֹקֵה הֶסְפֵקֵה יַעֲשֵׂה אִוְרֵה (א) אֵלֶּה אֵל לֹא קִרָּה בְכִשְׁמֵה שֵׁי הִיא וְאֵלֵהוּ אֵת הֶסְפֵר בְּלִילֵה אֵת בְּכִשְׁמֵה שְׁחֻקֵה הֶסְפֵר וְמוֹה אִמִּי תִקֵּשׁ וְעֵשֶׂל לֵן תִּשְׁתַּבֵּר וְכִי בְכִשְׁמֵה שְׁאִין בֹּר מוֹח אֵלֶּה עֵשֶׂל שֵׁשׁ יִכְרֵה לֵן עֲשֵׂה וְהֵא (א) דְפִרְרִי הֵכָּה וְאִוְמִלֵּה נִיתִי עֲשֵׂה בֹר (א) פִּרְרִי כְּלוּמָר מִהֶכָּה נִגְמֵר דִלִין עֲשֵׂה דִוְחָה לֵן תַּעֲשֵׂה בְעֵלְמָה כִי הֵכָּה אֵלֶּה וְדִלִי תִקְדֵּשׁ שְׁאִין (א) וְיִלִּל דְחִי פִּרְרִי נִיתִי עֲשֵׂה כִי כְמוֹ בְּחֻלּוֹן וְיִקֵּר פִּרְרִי יִקְדֵּשׁ אֵס כְּשֶׁרֶה מִחֲלֵל כְּמוֹרֵה שֶׁנֶּה

דשי"ך בה כרת אם היא נותר וקמ"ל דהיחר מערף לאיסור כדל"ה
 וקרא אדם פסולה מיפסל לזכיה אלף לאו ומשני גלי קרא גבי
 קרא נלף קדשים מחולין דר"ף. וא"ת שאני אדם משום דאפשר
 הוהל לעומדיו למפרס בקוף כדל' (פסחים פ"ג:) הני און נמינו
 ומקיים עשה דואכלו את הבשר כלילה הזה דל"ה שלף ישרוף הגוממר
 משום דק"ל וגומרתא אפשר בלא שריפת מוח אלף קבד דמשום
 האי עשה דמי לא עשה כד צנידנא דמחשק לאו דשריפת עמס
 אצ"ה התת בנו. מימה דהאי קרא דרש"י לוי לענין חולין דפי"ק
 את המאכלת ואומר ר"ם דגמרינן נמי חולין מדכתיב לשחוט את
 אלף בקדשים כהר עבודות דנעו כלי שרת ומדכתיב ויקח דמשמ
 מדכתיב מאכלת מהו מ"ל למכתב ויקח המחתך ואע"י דהסם
 נלחמינו הכי לענין מה שביד דבר תלוס ולא ספק על מה שמשמנא
 אכל לענין מאכלת שחזיר למה לי למכתב אי לאו דאשמועינן דעולו
 דמטעמא ואשם נמי כתיב כל ובר אלף שלמי ציבור פירש בקונטרס
 דכתיב דבריהיו גבי איכלת וברסו הוא קדש קדשים הוא משמנו
 איכא חנא דליף הקדושא דמטעמא מקרא דכתיב וישפוט שני
 לזכרי כהונה ע"י שלמי ציבור לזכרי כהונה ה"ל לא קשיא מיד
 דהיינו טעמא הכא דסיקשא דמטעמא ואשם איכא לאקומי ליתלמא
 שיהו בכל הנדו ושלמי בקדש אכל ה"ל מנחה על כרחין להכי אחי
 לזכרי כהונה. וטעמי דהאי קרא דכתיב עזרת קל קדש קדש
 שלמי דנכח דהא דפי"ק (ועד דף ה:) נפקא לן מהאי קרא
בקרש הקדשים האבאנו כל ובר איכא אותו ועי' אי"ש ע"י ובהי
 ציבור לא כתיב הסם כיון דכתיב דכתיב קרא קדש ויהי
 לה' לכהן מתקבצא דבדידה מיירי כיון פירש בקונטרס עוד א"ל יליקין
 ויפיקה שני דפרש"י קדש ה"ל מדכתיב על עולותיהם ועל זבחי
 זבחי

כח) אבל היקשא דמנחה לל"ל (צ"ק: בם) אף כל איז לל"ל והשאל נמחק (ש"ח:)

[illegible][illegible]

נח השלמים [לעולה] כי עולה מה עולה מעונה כלי אף כלי אולימא^א מורק בשלמי ציבור נמי כתיב בהו וישם באגנות^ב אלא^ג ורדסכין^ד ועולה גופה מנלן גם את ידו ויקח את המאכלת והתם עולה הוא ה תחת בנו מנחה מה מנחה אינה נאכלת אלא אינם נאכלין אלא לזכר כהונה^ה מאי היא אי כתיב בהו^ו כל זכר ככהנים^ז יאכלנו ואי שלמי אתי^ח בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר ואי אהו יציבור ששני נאכלין אלא לזכר כהונה תנאי היא

ואם פרק אלו עוברין (שם מה) ובפרק ג' מינין (שם לו) ולא נוקטין
 מקדשים בעצמם שיש בו מוח דלא דמי ולכן נילף קדשים מקדשים
 לקיים שיהיה דממה גומרתה עליהם ושקיל ליה מוח וי"ל דכח
 ל מוח שנקולט דלא אפשר בגומרתה שיהיה פסול קדשים איך לא
 לא מעט מן המוח שנפטים ואפי' איזי פסולתם מהם משום שיש לא
 נסגר קדשים מעט כזה לא מיישנין משהא לא אכתי קשה הרי"ב ז"ל אמי
 אלא מייקשים דלחילה (שם) והתם עולה הוא ברכיבין ויעלהו
 דחולין (דף טו) דלמחרנין מנין לשמיטה שהיא בחלוש שנאמר ויקח
 בניו ולא כחייב לשחוט את הבוהו אבל כלי לא שייך למילף בחולין
 דבר חלוש ולא כחייב סקין י"ד דרשנין חלוש בחולין וכלי בקדשים
 חולין (י"ג שם) דמי רבי חיאי ורומזיה דלגרסא קמ"ל הכא לא שייך
 צור וקטא מחובר שייך למימר דכח י"ז קרא לאשמעינן ורומזיה
 טעמה כלי: מה נסחה אינה נאכלת אלא ציורי בהמה. ופרקי
 דלא ילפינן זכר וקטא מתעטא ואשם דילפינן ממנחה משום
 מיעוט הוא ולא אחר וקטא דבפרק אחרו מקומן (עלי דף טז)
 ימים (ואחר) לחטאת ושני כנשיים צ"ל שנה לנחש שלמים מה טעמא
 דההיא היקשא לא אילטריך למילתא אחרימי ועוד נראה לפרש
 אחרימי דמפרש הכא לא מוקמינן לה לאחילת זכרם דכיון י"ז דאמי
 דלא משכחת למילתא אחרת: אף ש"ל שלמי ציבור כיון נאכלין אלא
 שיהיה לו הכחוצין במקרא זה י"ז ונראה דעל כרחיך איירי נמי
 על לשמו ועוד בכוליה הרבנות טעמונין על מהכא כפחל לו:

לְךָ וּנְצִי כְּנָשִׁי עֲלֶמְתָּ כְּמִיב בְּפֶרֶשֶׁת אֲמֹר אֵל הַהֵנִים קֹדֵשׁ יֵהִי מִשּׁוֹם דְּאִיקוֹר קֹדֵשׁ כְּדִלְפִּינִן לְעִיל בְּפֶרֶק אֲחִירוֹ מִקּוֹמִן (ד' נה.) יִכֶּסֶם מִה עֹלָה קֹדֵשִׁי קֹדֵשִׁים אִף וְנָחִי שְׁלָמִי יִצִּיב קֹדֵשִׁי קֹדֵשִׁים:

[כש"מ נוסף בד פירש בקונטרס. ועי' כש"ג דף נח ע"א אות ד; לא] ועוד יש לפרש משום דאיכרו מו

[illegible]

(א) פסחם מה. נזר (ל. חילול נזר).
(ב) פסחם פס. ע"פ. ל. ע' שבת
כה. קלל. פסחם פס. ר"ה כל.
ביצה ח. ריכמה ח. כ. סא.
סמוריו נ. חילול קמא. חילול
רדש' ביצה סא. חילול נזר
סמ' (ד) מנחות פס. ע' ח"כ
ע' פירא חילול. חילול פס' רש"י
דמכאן חילול. (ה) פס' ברכ' ע"ה
(ו) 'נ' פס'י לקמן ח"ה. ד"ס
אלה סקן (ז) ח"ה ק"ס פס' ד'
חילול חילול. חילול חילול פס'
ע' ח"ה כמנחת דביר ח"ה
ח"ה ח"ה חילול חילול ח"ה
חילול. (י) חילול' נפסק ח"ה
פס' ס' יסוד ע"ה ח"ה חילול
ח"ה חילול ח"ה חילול.

שני

[illegible]

ישנם חיים נאכל כחימר תחת
אש או יקדו קדשם וזה הוא
הרובע וכן שם החילוקים
השכריו בן ריש בן מנסיא אומר
שם בחיבורו ראוי עשר רוחה
ב"ח וכן רוח שני החיבור
כל ילד הוא רובע אלא שכל
האדם דאחד עשר עשן בן מלך
האדם עשר בן מלך ולומר
אין נגד השנים. וכבוד ולומר
אסתר עשרה שנים ע"י מנסיא
הם מקצתו לראות שכל ילד
הם עשרה רוחות אינו מקיים
השכריו רענן ומנסיא אינו מקיים
החיל' ומה הוכיח לעצמו דאין
החיל לראש אלא החקוקה ולומר
החילוקים דאין חקוקה מנסיא
השכריו עשית חילוקי אלא
במקום כל הוחיול כל הוחיול
כל המצות בלא ידוע עשה
ג"י חילוק א"כ חילוק